

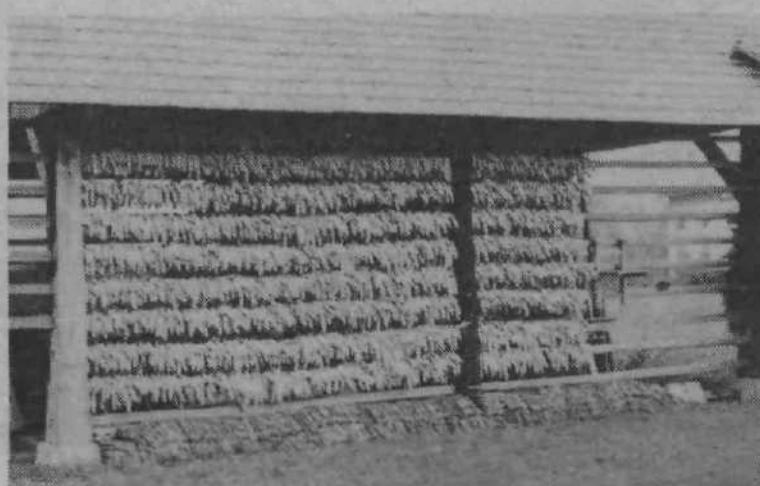

Ko je koruza še na polju, je treba zavijati rokave, zavijeti srp in delo gre kar hitro od rok...

... in potem je na vrti ličkanje, nekdaj tako družabno, pa se danes prijetno opravilo. Hitre in spretnne roke v trenutku oluščijo storž...

Kjer je doma vonj po hlevskem gnuju

... povezani storži so pripravljeni za v kozolec, kjer se sušijo in čakajo na čas, ko se začne robkanje. Koruza je pod streho.

Tudi zeljate glave terjajo precej dela, lepo zelene pa se na robu njive bleščijo v zahajajočem jesenskem soncu.

Sprehod po njivah okoli Dolce končajmo na kmetiji, ki od pridnih rok zahteva delo dan in noč. Letos je bila dobra letina, zato je dela še več.

ANKETA MED KMETOVALCI V DOLU

Ljubljancanov ni na vas...

Letos je bila letina izredno dobra, meščani pa le poredko zaidejo na obrobje, kjer je dovolj poljskih pridelkov po sorazmerno nizkih cenah

Le kak streljal iz Ljubljane je treba oditi, pa smo že sredi polj, v za meščane, romantičnem, nostalgičnem okolju. Nekaterim vonjo po senu in hlevskem gnuju še ugaja, pomeni jim že zdavnaj pozabljeno domačnost, drugi samo zavihajo nos in odbire nazaj v betonski gozd stožnic našega nič več zelenega mesta. Mi smo odšli v Dol, kjer smo nekaj kmetov zmotili med opravili, ki jim skorajda nismo vedeli imena. Beseda je tekla o letini, o delu na kmetiji, o usodi njihovih pridelkov...

FRANCI GREGORIN: »Zaposlen sem v JUB, popoldne pa poprimem za delo tudi na kmetiji. Zdaj je pobramo koruzo: koruzo na polju odsekamo, jo nalozimo na voz, pripeljemo domov in jo obtrgamo. Med koruzo namreč posadimo tudi tižol, ki tako dobro roditi. Koruzo potem ličkamo, obesimo, da se osuši, posimi pa jo še robkamo. Pridelujemo tudi kolerabo, peso in korenje za prašiče. Letos je bilo dovolj krompirja; naslopih je bila dobra letina. Na kmetiji imam 2 kravi in nekaj prašičev, pa sveda kure. Imam tudi stroje, z zadrugo pa precej sodelujem, saj tam kupujem gnojila in semensko koruzo.«

PAVLINA RAHNE: »Zdaj je življenje na kmetiji veliko lepše, kot je bilo nekoč, saj imamo stroje, včasih pa smo morali prav vse detati z rokami. Sveda pa nekateri običaji zamirajo. Pri ličkanju koruze se si cer še vedno zberejo mladi iz sedanjih hiš, in takrat, ko se delo zavleče pozno v noč, po koncu tudi zaplešejo. Družabno je bilo včasih tudi pri luščenju prosa, ki ga nič ne pridejemo več, tudi a jede nimamo več. Na kmetiji delam vse, kar je treba, najraje pa krmim živino in molzem kravi.«

MAKS ZAJC: »Letos bom pridelal okrog 2 toni zelja – prodal ga bom Zeljarni v Tomačevem. Sama z ženo kmetije ne moreva obdelati; imava 7 hektarov zemlje, zato si priskrbiva v času glavnih kmečkih opravil pomoč. Letos je bila dobra letina, krompirja imamo dovolj, samo nihče ga nočje kupiti. Po 4,50 dinarja ali še ceneje bi ga dal za kilogram, če bi prišli kupci. Zdaj bomo sejali pšenico, dela na kmetiji nikoli ne zmanjka. Problem pa je sveda danar, saj bom moral kupiti nov stroj, zamenjati starega, vendar ne vem, kako bo šlo.«

PETER SLADIČ: »Dela na kmetiji je vedno dovolj. V glavnem pridelujem krompir, koruzo in solato – to vse porabimo doma. Le sem ter tja prodam kakšno jajce, sicer pa za pridelke ni praktično nobenega povpraševanja. Tisti, ki imajo prevoz, odpeljejo pridelke na trg, sam imam le kolo, pa še izpita za avto nimam. Sicer pa bi odpeljal na trg, saj kakšen dinar prav pride. Kupiti mislim prašiča ali dva, imam tudi konja in okrog 30 kur, kmetija pa je velika 4 hektare. Prav zdaj pospravljam koruzo, ki je tako kot drugi pridelki letos lepo uspela.«

JOŽE HRIBAR: »Na kmetiji pogam le, kadar je treba, sicer pa sem po poklicu gozdar. V gozdu je v tem času zares prijetno, dovolj je gob, letos je izredno veliko kostanj in to dobrega, tako da ljudje kar precej zahajajo v gozd. Ljudje zdaj končujejo opravila na polju in že povprašujejo po odkazilu za posek lesa – čež mesec dni se bo nameč začela sečnja, ki bo trajala do februarja. Moja naloga so tudi gojtvena dela – v gozdovih tod naokoli uspevata predvsem borovce in konstanji, živali pa je v tem gozdu vse manj: sem ter tja kakšna smrta, više v hribu pa se pojavi tudi prašič.«

PAVLE ŠIMENC: »Imam precej veliko kmetijo, obdelujem pa jo z najmodernejsimi stroji, saj sva sama z mamo in tako ne bi zmogla vsega dela. S še petimi kmeti sem v strojni skupnosti, v kateri imamo nekaj skupnih strojev in tudi drug drugemu pomagamo pri opravilih. Imam 12 glav živine, kar je za „čistega“ kmeta nerentabilno – moral bi jih imeti vsaj dvajset. Žal je hlev premajhen. Ne morem reči, da sem zadovoljen, ker sem kmet, saj je pokojninsko zavarovanje nizko, nezgodno nisem zavarovan, zboleti pa ob delu na polju in pri živini sploh ne smem – socijalne razmere kmetov res niso najboljše.«